

Tiden. I Stedet for de barmhjærtige Søstre har *Paris's Kommunalraad* i mange af de store Hospitaler indført den læge Sygepleje. Der er oprettet Skoler, hvor Hospitalernes Læger og andre Funktionærer i et treaarigt Kursus undervise de Mænd og Kvinder, der skulle erstatte Nonnerne. Til Brug ved Undervisningen er der udarbejdet en Lærebog i 5 Bind (Bind I Anatomi og Physiologi; Bind II Hospitalsadministration og Regnskabsføring; Bind III egentlig Sygepleje; Bind IV Barselpleje, Sindssygepleje, Oversigt over Medikamenter og en Ordbog; Bind V Hygiejne). Der holdes Examen hvert Aar, og Navnene paa dem, der have bestaaet den, offentliggøres tilligemed de Præmier, der ere uddelte, og som skænkes af private Personer bl. a. af de berømteste Læger. Desuden sørger man for, at Eleverne faa Tid og Lejlighed til at tage Skoleafgangsprøver, endog Studenterexamen, og man har idetmindste foreslaaet at give dem, der have taget disse Examinere, højere Løn, men jeg ved ikke, om det er blevet vedtaget. Ikke alene Skolens Lærere blive dekorerede med Æreslegionens Kors, men ogsaa baade Mænd og Kvinder, der særligt udmærke sig ved opofrende Pleje — allerede *Napoleon den Store* dekorerede „*soeur Marthe*“. At denne pludselige Erstatning af de gejstlige Sygeplejersker med Lægfolk ikke er gaaet for sig uden Ulæmper, er en Selvfølge, og der er da ogsaa fra klerikal Side rettet voldsomme Angreb paa den nye Ordning.

I Frankrig er Forandringen i Sygeplejen indført i Følgeskab med alle de andre Reforme efter Krigen og Revolutionen i 1870. Der stiftedes endvidere kort efter Krigen to Foreninger: „*L'Union des Dames Françaises*“ og „*L'Union des Dames de France*“ tildels med det Formaal at uddanne frivillige Plejersker til Krigsforhold. Da man indsaa det umulige i paa Fredsfod at have et tilstrækkeligt Antal fuldt uddannede og fuldt indøvede Plejersker til Brug i Krigstid, lagde man stærk Vægt paa ved Siden af saadanne, der kunde overtage Ledelsen af Plejen, at skaffe det størst mulige Antal Hjælpere med en kortvarig Uddannelse. Disse Damer, der i Fredstid have skaffet sig denne kortvarige Uddannelse paa et Sygehus uden derfor at ville tilbringe hele deres Liv ved Sygesengen, og hvem man ikke vilde kunne betro en selvstændig Stilling som Sygeplejersker, ville derimod være fortrinlige Assistentter for de forholdsvis faa overordnede Plejersker. I Udstillings-